

Caroline Hellgren har så länge hon kan minnas alltid haft ett intresse för djur. Men innan hon började jobba som hundpsykolog så kunde Amazonas eller Indonesien vara hennes arbetsplats.

Koi och Krutor är båda omplaceringshundar, vilket de flesta hundar som Caroline ägt genom åren varit. – Det har alltid känts som att jag kan göra nytta genom att ta hand om hundar som har hamnat fel, säger hon. FOTO: JOSEFINE SNAULA

Positivitet är nyckeln enligt Caroline

UPPVIDINGE

Då riktade hon in sig på helt andra slags djur, närmare bestämt apor.

- I Indonesien jobbade jag med orangutanger och i Amazonas med små spindelapor. Jag är biolog i grund och botten med främst inriktning primatologi men hundarna har alltid funnits där som en röd tråd. Det var när jag kände att jag hade jobbat klart med aporna som det fick bli hundar på heltid, säger hon.

Caroline driver sedan tio år tillbaka en egen firma som erbjuder olika sorters kurser, träningar och problemlösningar.

När flyttade från Stockholm till Småland berättar Caroline att hundpsykolog då var ett relativt nytt begrepp för många.

- Möjligheterna sitter i ens eget huvud och jag tror man själv skapar de drömmar man vill uppnå. Jag fick börja om lite från noll när jag flyttade ner hit och det tog ett tag innan jag fick kurserna i rullning. Dock märker jag att det bara är fler och fler som får upp ögonen för det, säger hon.

De hundar hon ägt genom åren har mestadels varit

omplaceringshundar. Något som har varit ett medvetet val.

- En av dem träffade jag när jag jobbade med gatuhundar i Spanien och det klickade direkt mellan oss. Det var en sådan individ jag inte kunde lämna. Gruppen omplaceringshundar är så otroligt stor utomlands men även i Sverige. Det har alltid känts som att jag kan göra nytta genom att ta hand om hundar som har hamnat fel, säger hon.

Om man har funderat på att ta hand om en omplaceringshund tycker hon att man bör vara medveten om att det är få av dem som inte har någon form av bagage.

- Oftast omplaceras dem av en anledning. Man tar liksom över någon annans uppfostran som kanske hunnit sätta en del spår, förklarar Caroline.

Det vanligaste problemet hon stöter på i sitt jobb som hundpsykolog säger hon är aggression.

- Det kan handla om aggression mot antingen andra hundar eller människor. Sen kommer rädslor, rädslor mot till exempel höga ljud. Det varierar väldigt mycket. Så kallade hopplösa fall dyker ofta

"Så kallade hopplösa fall dyker ofta upp hos mig men det är väldigt sällan som det egentligen är så."

CAROLINE HELLGREN
hundpsykolog

upp hos mig men det är väldigt sällan som det egentligen är så, säger hon.

Carolines ambition framöver är att få mer tid till att skriva men hon ska även engagera sig i ett forskningsprojekt.

- Jag är utbildad etolog och det betyder att jag har inriktat mig på just djurens beteende. Då är det tänkt att jag vid Lantbruksuniversitetet i Skara ska bedriva forskning kring trauma och traumabehandling hos hund. Hundpsykologer idag har egentligen inget standardiserat sätt att arbeta med trauma. Här vill vi testa dem rent forskningsmässigt, säger hon.

På frågan om hon har planer på att skaffa en till hund svarar hon nej men att hon inte skulle kunna tänka sig ett liv utan.

- Jag tror att två för mig räcker bra just nu när barnen är små. När barnen har blivit lite större och tröttnat på mig kanske det blir en till, säger hon och skrattar.

TEXT
JOSEFINE SNAULA
efine.snula@mp.se
0474-717 51